

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatelky **O. G.,** zastoupené Mgr. Alexandrem Vaškevičem, advokátem se sídlem v Plzni, Františkánská 7, za účasti **Ministerstva vnitra** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 8. 2003, č. j. 28 Az 214/2003 - 21,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Stěžovatelka se kasační stížností podanou v zákonné lhůtě domáhala zrušení rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 8. 2003, č. j. 28 Az 214/2003 - 21, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen ministerstvo) ze dne 9. 9. 2002, č. j. OAM-4105/VL-19-02-2002, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zák. č. 325/1999 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu). V odůvodnění krajský soud uvedl, že z obsahu správního spisu nevyplývá, že by stěžovatelka v průběhu správního řízení uvedla některý z důvodů taxativně uvedených v § 12 zákona o azylu, když jako důvod podání žádosti uvedla své ekonomické potíže v zemi původu a problémy s bývalým přítelem. Proto krajský soud vyhodnotil postup ministerstva jako správný a v souladu se zákonem.

V podané kasační stížnosti stěžovatelka namítala, že jak krajský soud, tak ministerstvo nesprávným způsobem posoudily právní otázku, a sice, zda je možno na její případ vztáhnout ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Důvodem, který vedl stěžovatelku k podání kasační

stížnosti je, že ministerstvo nedostatečným způsobem provedlo dokazování a na základě takto zjištěného skutkového stavu nebylo možné ve správním řízení spravedlivě rozhodnout. Dalším důvodem kasační stížnosti je, že soud nesprávným způsobem posoudil právní otázku, zda správní řízení předcházející podání žaloby netrpělo procesní vadou. Stěžovatelka je přesvědčena o tom, že ministerstvo se dopustilo porušení správního řádu minimálně tím, že nedostatečným způsobem provedlo dokazování a jeho rozhodnutí neodpovídá § 47 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád). Současně stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť aby mohla uplatňovat svoje procesní práva u soudu potřebuje být nadále přítomna v České republice.

Ministerstvo ve vyjádření popřelo oprávněnost podané kasační stížnosti, protože podle jeho názoru jak správní rozhodnutí, tak rozsudek krajského soudu byly vydány v souladu s právními předpisy. Odůvodnění kasační stížnosti je položeno v obecné rovině a směřuje v podstatě opětně do rozhodnutí správního orgánu, jemuž je vytýkáno, že provedl nedostatečným způsobem dokazování. V čem však mělo být dokazování nedostatečné není v kasační stížnosti uvedeno, a zejména pak nebyla tato ani žádná další konkrétní námitka obsažena v žalobě. K návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ministerstvo uvedlo, že stěžovatelce bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu s platností do 20. 10. 2004, a proto nemá námitky proti přiznání odkladného účinku. Kasační stížnost však pokládá za nedůvodnou, a proto navrhlo její zamítnutí.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu se žádost o udělení azylu zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel neuvádí skutečnost svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 citovaného zákona. Podle tohoto ustanovení se udělí azyl cizinci, bude-li v řízení o udělení azylu zjištěno, že cizinec je buď pronásledován za uplatňování politických práv a svobod a nebo má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

Stěžovatelka v kasační stížnosti pouze obecně namítala, že bylo nedostatečným způsobem provedeno dokazování a na základě takto zjištěného skutkového stavu nebylo možné ve správním řízení spravedlivě rozhodnout a že soud nesprávným způsobem posoudil právní otázku, zda správní řízení předcházející podání žaloby netrpělo procesní vadou a jeho rozhodnutí neodpovídá § 47 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Jak oprávněně poukazuje ve svém vyjádření ministerstvo, neuvádí stěžovatelka nic konkrétního, v čem nedostatečnost dokazování spatřuje a jaké další důkazy měly a mohly být provedeny. Správní orgán při rozhodování ve věci vycházel zejména z tvrzení stěžovatelky uváděných v návrhu na zahájení řízení (stěžovatelka návrh bez výhrad podepsala dne 30. 8. 2002) a v pohovoru k žádosti o udělení azylu ze dne 5. 9. 2002, o jehož obsahu byl vyhotoven protokol, se kterým byla stěžovatelka seznámena, souhlasila s ním a nežádala doplnění ani změny, což potvrdila svým podpisem. Nejvyšší správní soud má za to, že správní orgán si opatřil dostatek podkladů, na jejichž základě zjistil přesně a úplně skutkový stav věci, který vyhodnotil v kontextu platné právní úpravy a dospěl k závěrům uvedeným v rozhodnutí.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s., neboť ji neshledal důvodnou.

Stěžovatelka podala také návrh, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud se návrhem nezabýval, neboť bylo jednáno o věci, která byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Účastníkům nebyla přiznána náhrada nákladů řízení v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku n e j s o u opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. února 2004

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu